Владимир Конечни

Vladimir Konečni

У сенкама и одблесцима — аутопортрети ...

In Shadows and Reflections – Self-Portraits ...

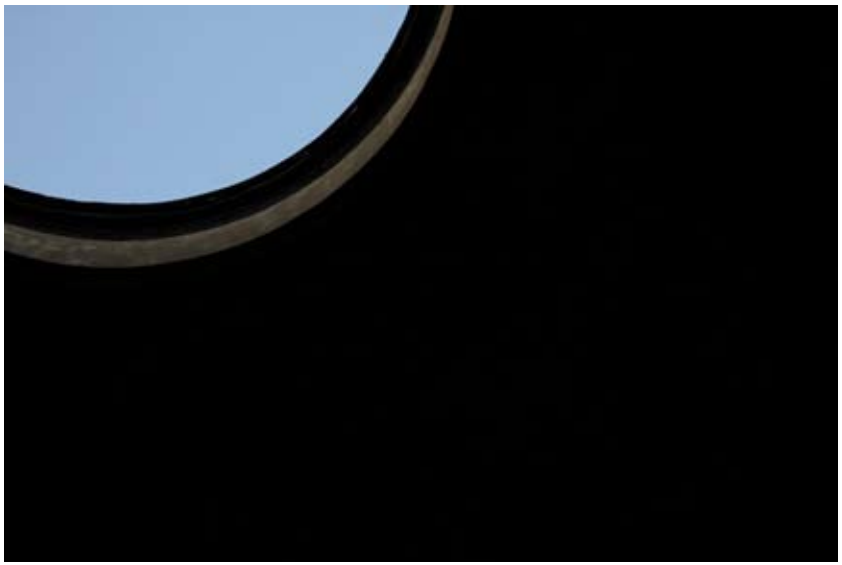

... и други експерименти

... and Other Experiments

Дом омладине Београда, галерија Магацин у Краљевића Марка 4
1 - 15. јули 2011.

Gallery *Magacin* at Kraljevića Marka 4, Belgrade
July 1 - 15, 2011.

У сенкама и одблесцима – аутопортрети
In Shadows and Reflections – Self-Portraits

Калемегдан / Kalemegdan Fortress, Belgrade

Сосуке се сећао да су сенке њихових тела биле преломљене, те су им горње половине падале на зид од блата. Сећао се и да је нежна Ојоне држала сунцобран у руци, па је његова безоблична сенка скривала сен њене главе.

Нацуме Сосеки, *Двери* (1910; превод: В. Конечни)

^^^

Огледала одражавају једно друго,
изобличујући одблеске узајамно.

Георгий Иванов, Портрет без сличности (*Песме 1943-1958*; превод: В. Конечни)

^^^

Гором иде не шушка, водом иде не брчка

Одговор: *сенка*

^^^

...сен и човек су два близанца...

Јован Дучић, *Сенка*

^^^

Фра-Стјепан се прибра, па се диже и са свећом у руци пође дугим манастирским ходником. Дошавши до врата, викну у тишину у којој су се непрестано померале светлост и његова велика, преломљена сенка.

Иво Андрић, *Напаст*

У сенкама и одблесцима – аутопортрети

Чак и најповршнија особа понекад добије жељу да погледа себи у душу. Али такав поглед, без обзира колико је искрен, ће се заснивати на мислима, а њима може да се несвесно манипулише и заварава. Међутим, наше најинтимније особине често испливају на површину, на наша лица, израз очију, положај тела и напетост мишића, и тада постану поуздани водичи унутар нас – мада, парадоксално, водичи за *друге*, оне које интересујемо, без обзира да ли нам желе добро или лоше. За разлику од тих других, ми смо затворени у себе и не можемо да следимо њихов поступак у откривању наших тајни, односно не можемо лако да уочимо и тумачимо сигнале које несвесно емитујемо у свет.

Мирна површина неког језерцета је одувек омогућавала човеку и жени да себе, бар своје лице, као Нарцис, виде споља. А касније је дошло огледало које не лаже. Можда је управо способност великих сликара да на платну искажу колико су проникли у своју душу путем одраза свог лика у огледалу помогла тим уметницима да се спознају дубље од обичних смртника. У аутопортретима, тим најнекомерцијалнијим делима, сликар је више желео да *себе упозна и схвати*, него да *се изрази*. Највећи од уметника који су се озбиљно бавили аутопортретуром – Дирер, Рембрант, ван Гог – несумњиво су желели да гледајући себе у огледалу, и документујући шта виде, испитају дубину бола који су осећали, бола изазваног проласком времена и животним несрећама.

Уметнички фотограф има друге могућности да себи помогне у процесу спознаје својих уврежених особина и да их документује. Прво, ту је истраживање *степена осиромашења свог одраза, или одблеска,* у предметима који нису примарно огледала. У зависности од врсте предмета, уметник може да стекне јединствени увид у став свог тела и чак у напрегнутост и природност израза свог лица. Једна од ствари које су ту интересантне јесте да је због јединственог угла посматрања тај увид интиман и личан, скоро као у атељеу, без обзира на локацију и број присутних.

Затим, ту је идеја *облика уметникове сенке*, за коју ми се чини да није довољно коришћена у уметничкој фотографији. Разлог треба тражити у минимализму пруженог: став тела; (можда) локација; (можда) доба дана; и (можда) развој неког "догађаја". На једној пустој плажи у Вијетнаму, провео сам часове готово непокретан, фотографишући тек неколико квадратних метара песка, док је сунце залазило, плима надолазила, а ветар се мењао. На том малом простору су биле само две сенке, моја и једног коца са заставицом. Овај поступак се заснива на класичним фотографским врлинама: инспирација, "око", право време и место, стрпљење.

Коначно, ту је фактор *уношења локације* у слику. Аутопортрети остварени фотографским апаратом понекад дају разноврсније могућности од сликаревих. (Треба нагласити да су сам чин и разлог избора локације нешто веома интимно – и недоступно чак и особама присутним у моменту кад се догоди тај битни "шкљоц", а поготову не онима који касније посматрају фотографију.) Уметник зури у Јонско море на Крфу, пита се, пати, сазрева. Ово је интиман процес самооткровења у фотографској аутопортретури у који никоме није дозвољен приступ. Оно што каснији посматрач фотографије види су боја и осећај мора, храпавост и ткиво стена и сједињење њихове текстуре са телом фотографа, израженим у његовој сенци. Моја основна намера је била да постигнем искреност и веродостојност у самоспознаји, али смирено и са одређене дистанце.

Неке од локација су: Крф, грчко острво на коме се догодио чудесни опоравак српске војске; Фиренца Брунелескија и Галилеја – што указује на моју идентификацију и са уметношћу и са науком; Калемегдан, у мом непоновљивом родном граду; и Горнерграт: пошто сам фотографисао овај аутопортрет (на 3,089 м.), нагло сам погледао улево и поново угледао величанствени Матерхорн. Та планина је заувек у мени кроз одраз мог лица у прозору планинске колибе од камена.

In Shadows and Reflections – Self-Portraits

Even the most superficial person must have moments of desire to look inside himself. But such a look, however sincere, is based on thoughts that can be unconsciously manipulated to (self-) deceive. However, our innermost attributes often surface to our faces, eyes, and especially posture, and are a reliable guide to our interiors – but, paradoxically, a guide to *others,* who are interested in us, whether they wish us well or ill. Unlike these others, we are locked within and cannot easily pursue their method of discovering our secrets by decoding the signals that, unnoticed by us, our bodies leak.

For a view of oneself, there has always been Narcissus's surface of placid water and, more recently, the never-humble mirror. Many great painters' possession of the skill to record, by means of paint and canvas, what they saw of their own interiors in a mirror, perhaps privileged them in reaching self-discovery compared to mere mortals. In such works, the most noncommercial that were possible, painters probably sought not to *express themselves*, but to *know themselves*. The greatest among the artists engaged in sustained self-portraiture – Dürer, Rembrandt, van Gogh – undoubtedly wished, by recording what they saw in the mirror, to examine and measure, for their private purposes, the depth of the pain that resided in them, brought on by the passing time and life's calamities.

A photographer has other options in aiding the discovery of his inner qualities through self-portraiture. First, there is fruitful research into the degree and kind of *impoverishment* of *the image of self* when it is reflected in an object. Depending on the object, he may have a variable view of one's posture or even of one's expression and facial intensity. Note that at the time the photograph is taken, the details of the view of oneself are private, regardless of how public is the location. One may well be alone in a studio.

Then there is the wonderful idea of the *shape of one's shadow*. I believe that the use of this concept in photographic self-portraits has been largely unexplored. This is perhaps because of the minimal information that the milieu provides: Posture; (perhaps) location; (perhaps) time of day; and (perhaps) an evolving "event". On an empty beach in Viet Nam, I spent hours hardly moving, as the sun was going down, and the tide coming in, recording the same small patch of sand containing my shadow and that of a wind-blown flag-pole. This approach uses the classical photographer's virtues: Inspiration, "eye", right place, right time, and patience.

Finally, there is the element of *location* that a photographer interested in reflective and shadow self-portraiture can convey more readily than a painter can. At issue is the *choice* of location where one creates a photographic self-portrait – and this is an intimate choice by the photographer, a crucial part of self-discovery that is closed to others (even to those present when an image is captured). One looks at the Ionian Sea at Corfu, one inwardly cries, one suffers, one matures. This is an intimate process of self-discovery in photographic self-portraiture: no one is allowed in. What the later viewer sees is the color of the sea, the texture of the rocks, and, most importantly, the blending of that texture with the body of the photographer, expressed in his shadow. In all this, my main purpose was to achieve a truthful, authentic self-discovery, yet calmly and with a certain detachment.

Some of the locations are: Corfu, a Greek island where the miraculous recovery of the Serbian Army in World War I took place; Brunelleschi's and Galileo's Florence, to show my identification with both art and science; Kalemegdan, in Belgrade, the wonderful place of my birth; and Gornergrat: After I took the self-portrait (at some 10,150 feet), I suddenly looked left and saw again the majestic Matterhorn. The mountain is in me forever through my face in the window of the simple stone cabin.

Праг / Prague

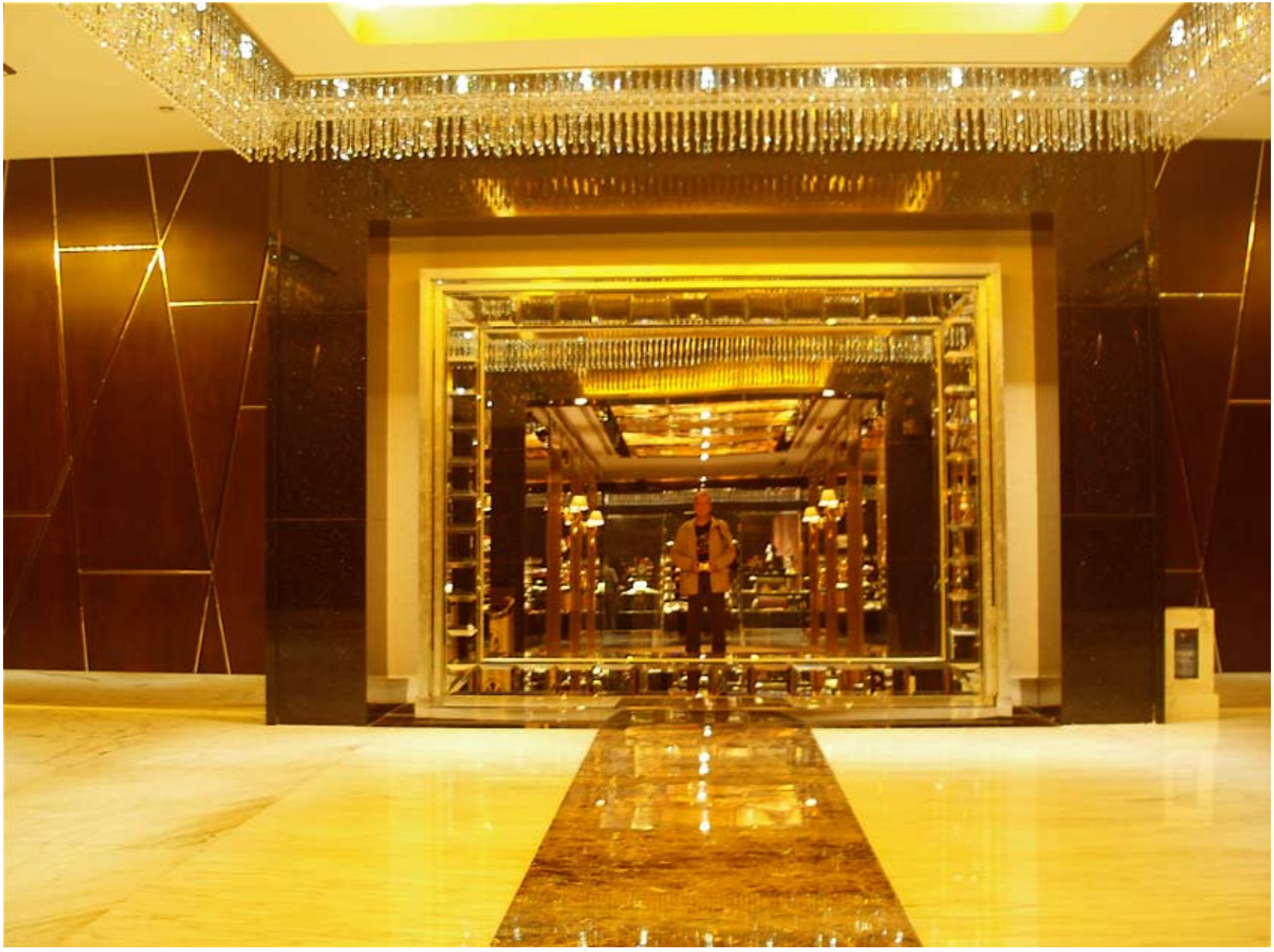

Макао, Кина / Macao, China

Дуомо Брунелескија у Фиренци / Brunelleschi's Duomo, Florence

Јапански затвор у Лешуну (Порт Артур), Кина / Japanese Prison at Lüshun (Port Arthur), China

Јапански затвор у Лешуну
(Порт Артур), Кина

Japanese Prison at Lüshun
(Port Arthur), China

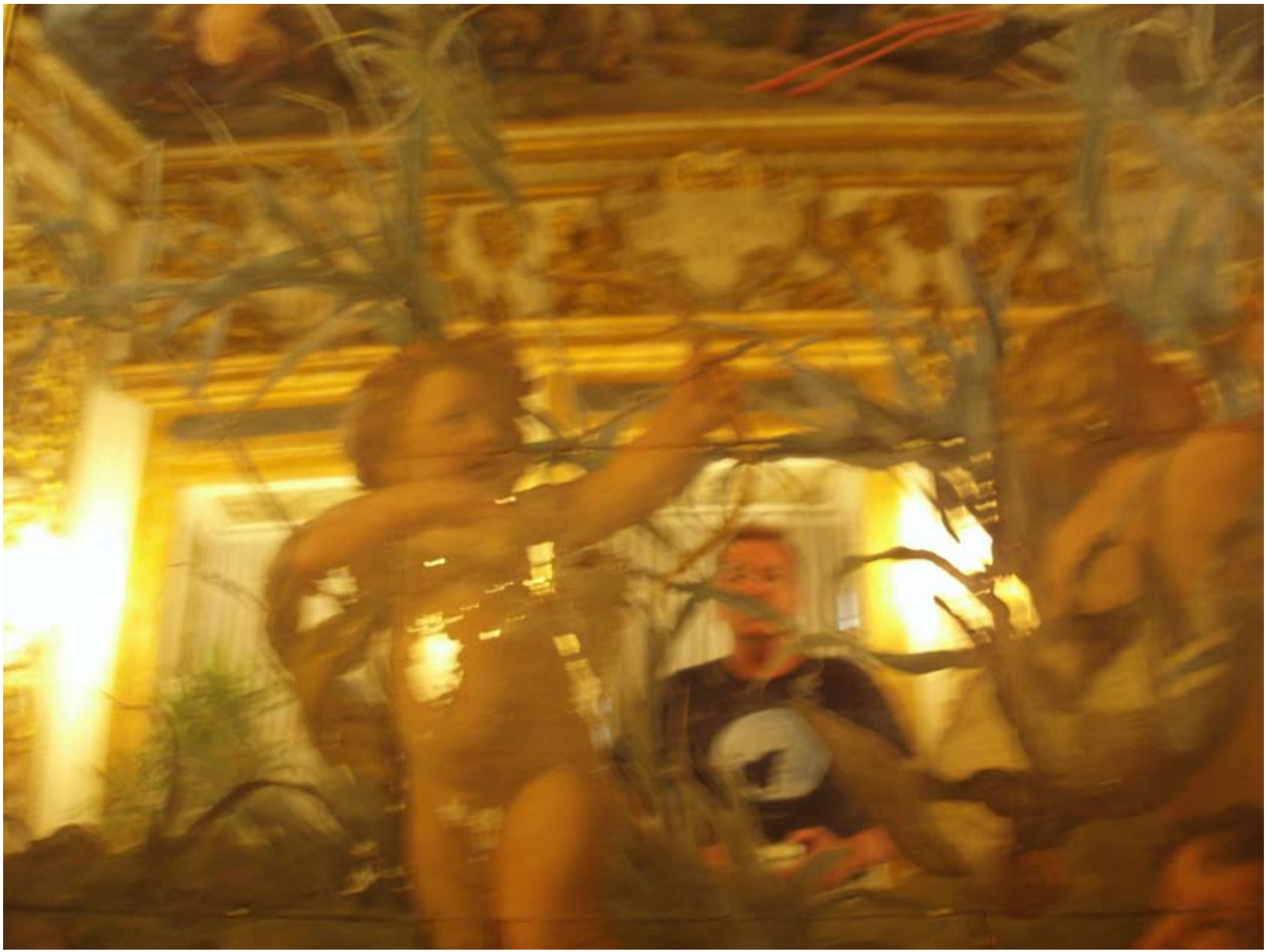

Лука Ђордано у палати Медичи-Рикарди, Фиренца / Luca Giordano in Palazzo Medici-Riccardi, Florence

Хапсалу, Естонија / Haapsalu, Estonia

Врх Пантократора на Крфу

Summit of Pantokrator, Corfu

Да Нанг, Вијетнам / Da Nang, Viet Nam

Ватикан (метал) / The Vatican (metal)

Њупорт, Роуд Ајланд / Newport, Rhode Island

Црква Пресвете тројице
на брду Пинћо, Рим (платно)

Chiesa della Santissima Trinità
dei Monti, Rome (canvas)

Горнерграт под Матерхорном / Gornergrat Under the Matterhorn

Поглед у небо, Праг (платно) / Prague (canvas)

Посета Галилеу у Фиренци / Visit to Galileo in Florence

Крф / Corfu

... и други експерименти
... and Other Experiments

Кардиф на мору, Калифорнија (метал) / Cardiff-by-the-Sea, California (metal)

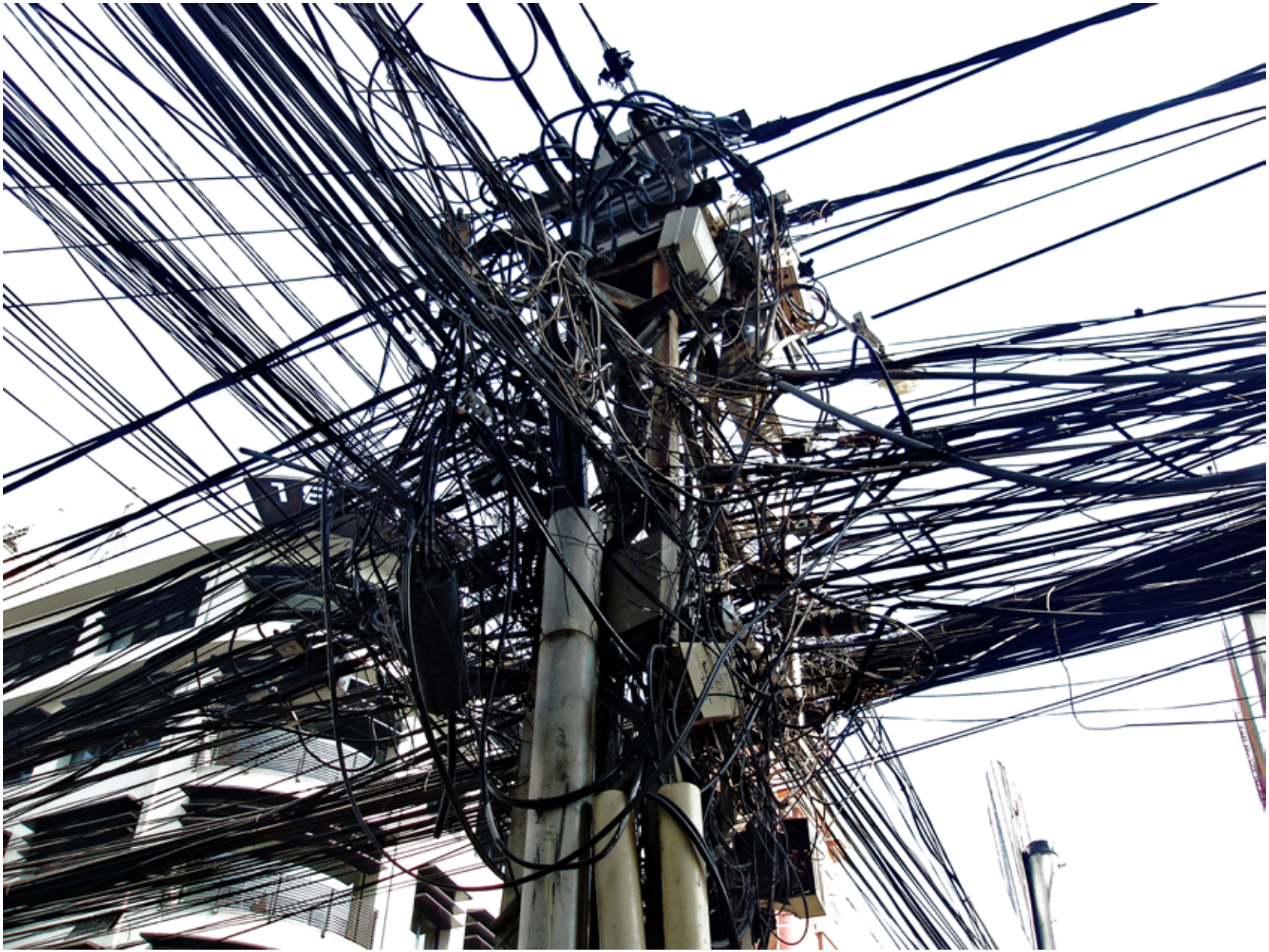

Омаж електрицитету (метал) / Homage to Electricity (metal)

Праг / Prague

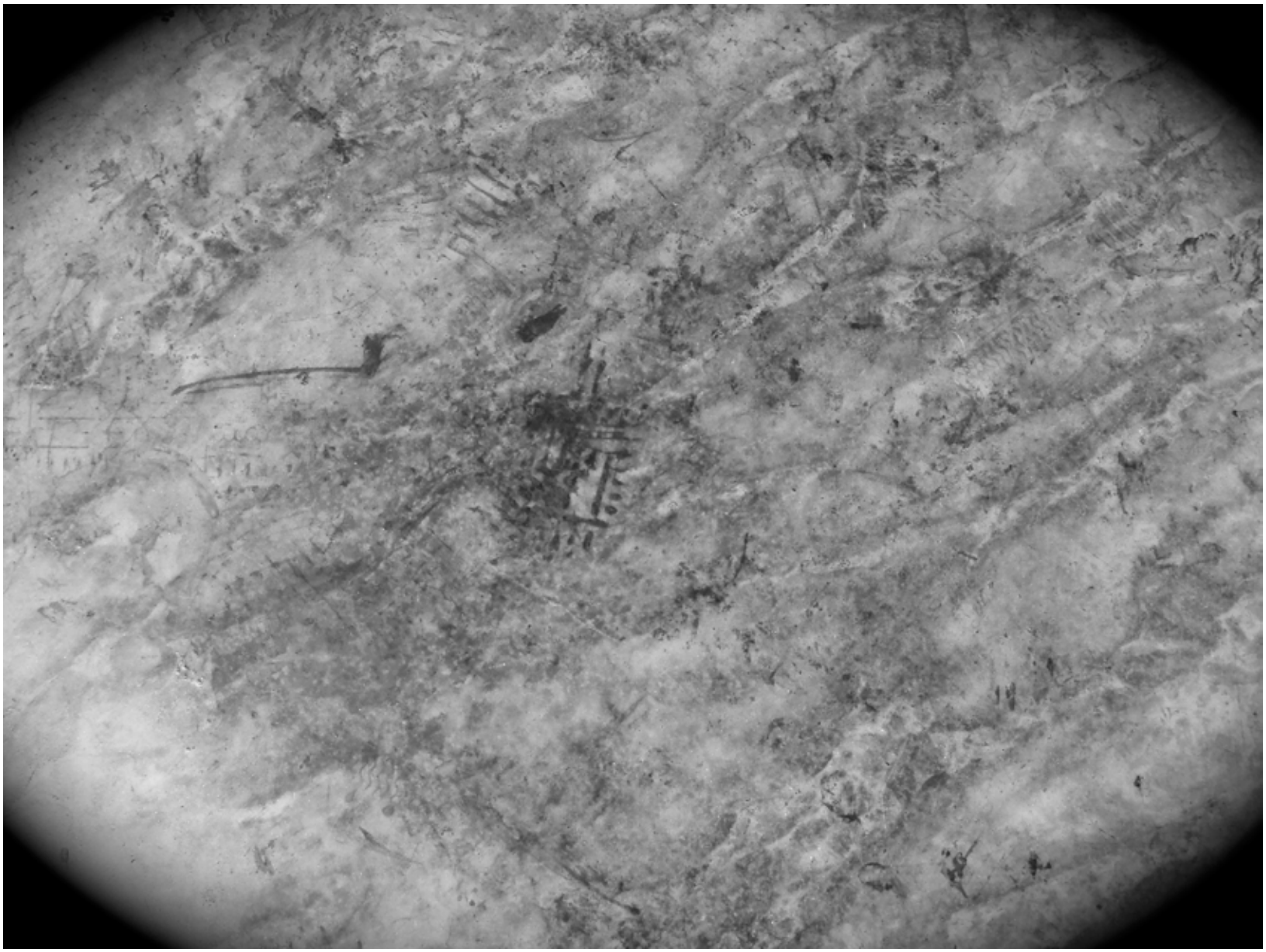

Центар свемира без људи – Небески средишњи камен, Беиђинг, 1530. год. н.е.
Center of the Universe Without People – Heavenly Center Stone, Beijing, 1530 A.D.

Центар свемира после доласка човека – Небески средишњи камен,Беиђинг, 1530. год. н.е.
Center of the Universe after the Arrival of Man – Heavenly Center Stone, Beijing, 1530 A.D.

Исланд / Iceland

Центар свемира римске империје – Пантеон, 126. год. н.е. (метал)
Center of the Roman Universe – The Pantheon, 126 A.D. (metal)

Структура свемира римске империје – Пантеон / Structure of the Roman Universe – The Pantheon

Застава свемира (метал) / The Flag of the Universe (metal)

Владимир Конечни је рођен у Београду. Завршио је Другу београдску гимназију и Филозофски факултет Београдског универзитета. Око четврт века се озбиљно бави уметничком фотографијом. Имао је две велике самосталне изложбе у Калифорнији (Ла Хоја, Беверли Хилс), једну у Талину у Естонији, а учествовао је и у седам групних изложби у Америци и неколико европских земаља. Може се рећи да се његове рад у ликовној уметности и перформанси одликује, с једне стране, поетичношћу, а с друге, наклоношћу ка апстрактном, филозофском и концептуалном. Те тенденције су несумњиво повезане са преокупацијама које га карактеришу као песника и позоришног писца, али и научног истраживача у областима психологије музике и ликовне уметности.

Од најмлађих дана до данас пише и објављује поезију на српском, а у међувремену и на енглеском и француском (стотинак објављених песама у оригиналу и преводима у десетак земаља). Такође је написао седам позоришних текстова (на енглеском и српском) који су изведени у Америци, Данској, Естонији, Финској, Немачкој, Србији и Холандији. Његова мултимедијална представа *Двојност* је извођена у чувеној сали Погон Дома омладине Београда 2003. године. Два његова позоришна текста, која је сам превео са енглеског, језика на коме их је написао, су недавно објављена у београдском часопису *Савременик*, а издавач Апостроф их је објавио као књигу.

У вези са креативном активношћу, видети: http://www.vladimirkonecni.net/

Поред уметничког и књижевног рада, Владимир Конечни је докторирао експерименталну психологију на Универзитету у Торонту у Канади. Од 1982. године, редовни је професор (сада *Emeritus*) психологије на Калифорнијском универзитету у Сан Дијегу. Истовремено је редовни професор методологије психолошких истраживања од 1994. на Београдском универзитету. Добитник је америчке Гугенхајмове награде за истраживачки рад у Аустралији, Бразилу и Папуи Новој Гвинеји. Изабран је 1994. за академика (редовног члана) Међународне академије за информатику (Москва - Њујорк). Бави се истраживачким радом у областима психологије емоција, психофизиологије, психологије права и одлучивања, као и психологије уметности и естетике (музика, позориште, сликарство, архитектура). Одржао је предавања о својим истраживањима на око 170 универзитета на свим континентима.

У вези са научном активношћу, видети:

http://psychology.ucsd.edu/people/faculty/vkonecni.php

http://www.vladimirkonecni.net/VJK_Publications/

e-mail: vkonecni@ucsd.edu

На језеру Намцо, Тибет, 4,725 метара / At Lake Namtso, Tibet, 15,500 feet

Vladimir Konečni was born in Belgrade and graduated from the Second Belgrade Gymnasium and the Faculty of Philosophy of the University of Belgrade. He has been seriously involved with art photography for some twenty-five years. In addition to two major solo exhibitions in California (in La Jolla and Beverly Hills) and one in Tallinn (Estonia), he participated in seven group shows in USA and several European countries. One can say of his work in visual and performance art that while poetic, it also shows inclinations toward the abstract, the philosophical, and the conceptual. These tendencies are undoubtedly related to the qualities that characterize him as a poet and playwright, but also as a researcher in the psychology of music and visual art.

From his youngest days until now, Vladimir Konečni has been writing and publishing poetry in Serbian, and in the meantime also in English and French (with well over a hundred published poems in the original and translations in a dozen countries). He has also written seven plays and performance pieces (in English and Serbian), which have been produced in USA, Denmark, Estonia, Finland, Germany, Serbia, and Holland. His multimedia performance piece entitled *Dvojnost* (*Duality*) was performed in 2003 in the celebrated *Pogon* venue of the Belgrade Youth Building (*Dom omladine Beograda*). Two of his plays, which he himself translated from the English (in which he had written them), recently appeared in the Belgrade literary journal *Savremenik* (*The Contemporary*) and were also put out as a book by the publisher *Apostrof*.

For glimpses of the artist's creative activities please see: http://www.vladimirkonecni.net/

Apart from the artistic and literary work, Vladimir Konečni has received a doctorate in experimental psychology from the University of Toronto, Canada. Since 1982, he has been a ("full") Professor (now Emeritus) of Psychology at the University of California, San Diego (La Jolla), and, since 1994, Professor of Methodology in Psychology at the University of Belgrade. In the U.S., he was the recipient of the Guggenheim Fellowship for psychological field research in Australia, Brazil, and Papua New Guinea. He is also a Member of the International Academy of Informatics (Moscow - New York). His research interests are in the psychology of emotion, psychophysiology, legal decision-making (especially comparative sentencing practices), and empirical aesthetics – the psychology of music, theatre, architecture, and visual art. He has given lectures about his research findings at some 170 universities on all continents.

Regarding scientific activity, see:

http://psychology.ucsd.edu/people/faculty/vkonecni.php

http://www.vladimirkonecni.net/VJK_Publications/

e-mail: vkonecni@ucsd.edu

Издавач: Дом омладине Београда
Publisher: Dom omladine Beograda

За издавача: Милан Лучић, директор
For the Publisher: Milan Lučić, Director

Организатори изложбе: Мишко Чеперац, Сергеј Беук
Exibition Organizers: Miško Čeperac, Sergej Beuk

Штампа: Print Land, Београд
Printed by: Print Land, Belgrade

Тираж: 300
Three hundred copies

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

77.04:929 Конечни В.(083.824)
77.041.5(497.11)(083.824)

КОНЕЧНИ, Владимир, 1944-
Владимир Конечни : у сенкама и одблесцима - аутопортрети --- и други експерименти : [Дом омладине Београда, галерија Магацин, 1 - 15. јули 2011.] = Vladimir Konečni : In Shadows and Reflections - Self-Portraits --- and Other Experiments : [Gallery Magacin, Belgrade, July 1 - 15. 2011.]. - Београд : Дом омладине Београда ; Beograd : Dom omladine Beograda, 2011 (Београд : Print Land =Belgrade =Print Land). - [34] стр. : фотогр. ; 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Ауторова слика. - Тираж 300. - Биографија: стр. [30].

ISBN 978-86-7698-025-3
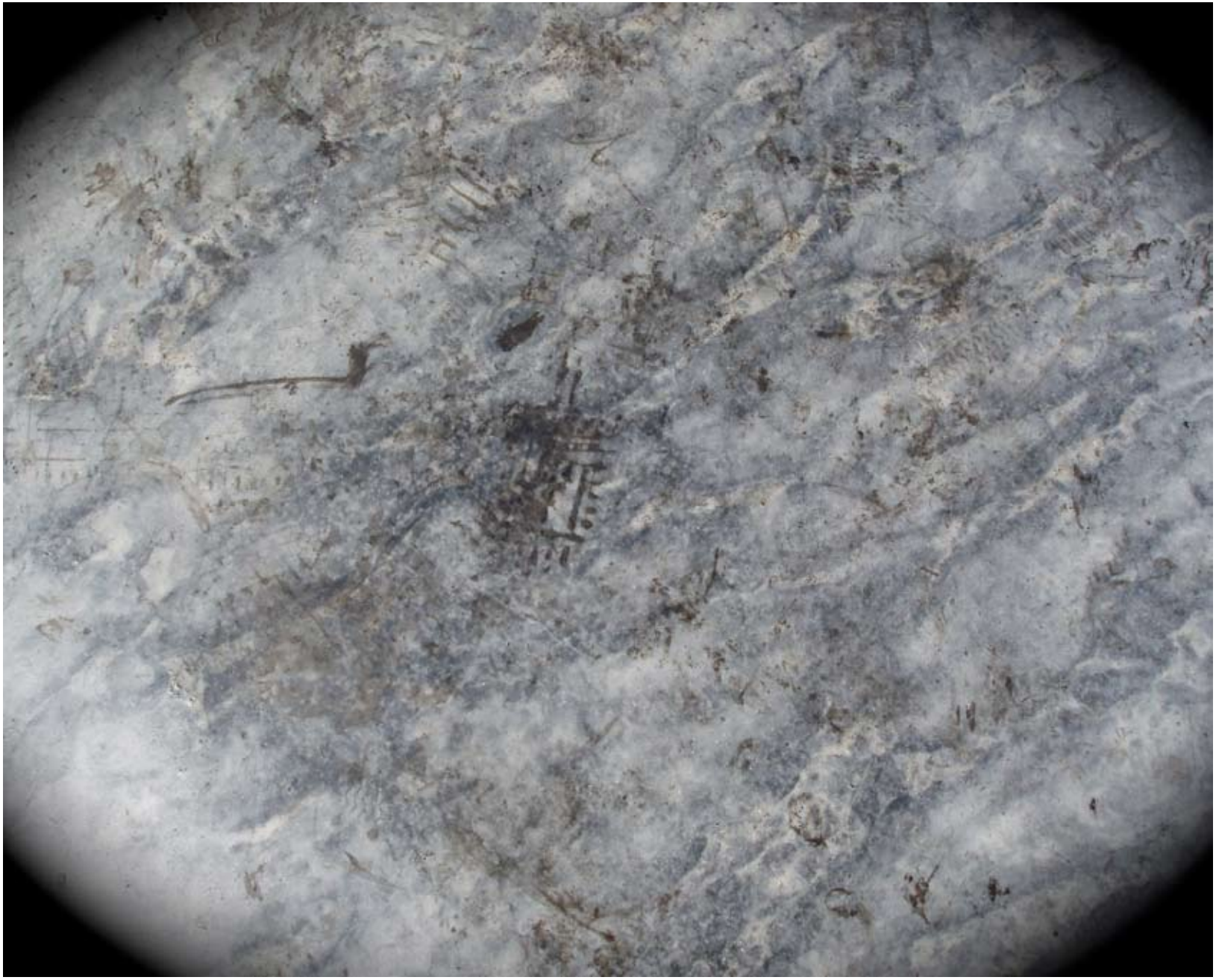
а) Конечни, Владимир (1944-) - Фотографије - Изложбени каталози
COBISS.SR-ID 183673612